

Вінницький медичний університет відкриє філію в Молдові

- Є попередні домовленості та є партнери у Республіці Молдова, які нам допомагають із відкриттям філії нашого університету для навчання іноземних студентів, котрі наразі не можуть в'їхати на територію України, — розповіла в. о. ректора Вінницького національного медичного університету ім. М. І. Пирогова професор Вікторія Петрушенко.

За словами Вікторії Вікторівни, в умовах війни простіше буде викладачам із Вінниці поїхати до Молдови для викладання, ніж іноземним студентам приїхати до України. І нещодавно в Румунії у місті Ясси керівництво Вінницького медуніверситету провело низку зустрічей із румунськими та молдовськими партнерами, під час яких обговорювався, зокрема, і цей важливий напрям міжнародної співпраці.

- Ми попередньо з колегами обговорили відкриття такої філії, і всі погодились, що з огляду на нинішню ситуацію потрібно це робити — щоб зберегти контингент іноземних студентів, які у нас навчаються, і щоб узагалі не втратити можливість викладання іноземним

студентам. Тому що це комерційний проект, і «забрати» тих студентів-іноземців, які навчаються у нас, хотіли б заклади багатьох країн. Конкуренція... Тому ми вирішили йти на такий крок. Він досить складний, тому що є певні юридичні моменти, які треба вирішити, є фінансові моменти, адже не прописаний механізм фінансування. Але ми сподіваємося знайти порозуміння і в наших можновладців, і зі сторони Республіки Молдова також. Зараз шукаємо приміщення в Молдові. Наразі є два варіанти — в Кишиневі на базі Державного університету медицини та фармації або в Бельцах на базі медичного коледжу. Бельці близче, нам туди простіше їхати, і для студентів першого чи другого курсів було б цілком достатньо бази медколеджу... Працюємо над цим, хоча маємо надію, що через рік-другий війна припиниться. Як казала Леся Українка — «Contra spem spero» («Без надії сподіваюсь»). А ми з надією сподіваємося, — зазначила Вікторія Петрушенко.

6 стор.

Вінницький медичний університет відкриває філію в Молдові

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)

Власне, роботу з іноземними студентами Вінницький національний медичний університет (тоді ще медінститут) розпочав із 1961 року. Тоді до складу приїжджають студенти з так званого соціалістичного табору, які протягом одного року вчили українську або російську мову на підготовчому факультеті, а потім роз'їжджаються по республіках колишнього Радянського Союзу і далі вивчали не тільки медицину, а й інженерію, економіку та інші науки. А частина з них залишалась вивчати медицину...

- Коли Україна здобула незалежність, то треба було ставати на новий рівень, і з 1992 року вводиться викладання англійською мовою та контрактна форма навчання для іноземних громадян, - долучається до розмови професор Інна Іванівна Андрушко, проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків ВНМУ ім. М. Пирогова, яка опікується навчанням іноземних громадян. - З того часу починається історія спочатку деканату з роботи з іноземними студентами, а потім, у зв'язку з розширенням, було створено факультет підготовки іноземних громадян. Очолює його проректор з міжнародних зв'язків, якому підпорядковується також відділ міжнародних зв'язків університету.

Географія країн, для яких ми готуємо фахівців, досить широка. Так, до повномасштабного російського вторгнення у нас навчались близько трьох тисяч іноземних громадян

Африки і з Марокко... Проте навчанням іноземних громадян міжнародна діяльність університету не обмежується. До неї належать укладання угод про співпрацю з зарубіжними університетами, проектна та грантова діяльність, співпраця з зарубіжними клінічними закладами, академічна мобільність, тобто обмін викладачами і студентами, також педагогічне і наукове стажування, міжнародне листування, участь у міжнародних конференціях, конгресах тощо.

Одна з найвідоміших програм

академічної мобільності - «Еразмус». Для участі в подібних програмах обміну студенти можуть подавати заявки самостійно, також в університеті діє відділ академічної мобільності, який інформує про перелік програм, доступних для участі. Звісно, є певні вимоги, серед яких володіння іноземною мовою, висока успішність, активність у науковому та громадському студентаху житті. Також важливо, щоб у навчальних закладів, між якими відбувається обмін, збиралися компоненти освітньої програми - аби можна було зарахувати результати навчання в зарубіжному закладі.

- Студент може поїхати або на семестр, або на рік, тобто на два семестри, за певною освітньою програмою чи за певним предметом, - продовжує проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародних зв'язків ВНМУ інна Андрушко. - Перед тим, як студенти отримують таку можливість, підписується угода між університетами-партнерами, також між університетом і учасником

академічної мобільності (чи то здобувач вищої освіти, чи то науково-педагогічний працівник). Наприклад, зараз у нас у Каунаському медінституті в Литві навчається за обміном вітчизняна студентка, також іноземний студент проходить навчання в медичному університеті в Іспанії... Нещодавні поїздка до Румунії теж мала на меті розширення міжнародної співпраці нашого навчального закладу з іншими університетами та збереження контингенту іноземних студентів у нашому закладі, принаймні зменшення їх відтоку. Візит відбувся за ініціативи Вікторії Вікторівни Петрушенко, адже у Стратегії розвитку університету, яку вона оприлюднила на сайті ВНМУ та на засіданні вченого ради, одним зі стратегічних напрямків визначено саме розвиток міжнародної співпраці, інтеграцію нашого освітнього процесу в міжнародний освітній процес.

Із 62 країн - це і здобувачі вищої освіти другого та третього рівня, і здобувачі післядипломної освіти. Зараз навчається близько 1600 студентів із 49 країн світу. Тобто, на жаль, майже вдвічі зменшилась кількість іноземних студентів. Частина за власним бажанням, частина втратила зв'язок з університетом, і вагомою причиною цього є, звичайно, війна російської федерації проти України... Перш за все, є страх повернення в Україну, також є і технічні причини, тобто вони не можуть відкрити візи, щоби повернутися. Але на сьогодні у нас повернулися до навчання близько 600 іноземних студентів, які проходять очне аудиторне навчання, решта навчається дистанційно.

Як розповіла проректор інна Андрушко, найбільша студентська діаспора у Вінницькому медуніверситеті з Індії, також чимало здобувачів освіти з країн центральної

Як повідомили в ректораті, у перший день візиту делегація університету на чолі з Вікторією Петрушенко відвідала румунське місто Ясси, де відбулася зустріч із керівництвом Ясської повітової ради та її очільником Костелом Алексе. Було обговорено співпрацю ВНМУ ім. М. Пирогова з закладами міста Ясси, зокрема з Ясським університетом медицини і фармації та з класичним університетом міста Ясси - з його економічним факультетом. Ішлося про можливості відкриття представництва Вінницького меду-

кої, також англійською та французькою мовами. Освітні програми нашого та їхнього вишів не надто різняться, також майже однакова кількість педагогічного складу, лише студентів у Ясському університеті тепер дещо більше, ніж у Вінницькому, а до повномаштабної війни була майже однакова кількість - близько 10 тисяч...

Домовились вінничани і з деканом економічного факультету класично-го Ясського університету про співпрацю з питань міжнародної акредитації, про можливість передати досвід, приїздити на курси підвищення кваліфікації з проектного менеджменту, з педагогікою тощо.

Також у Ясах під час другого дня візиту відбулася зустріч з Емілем Чебаном - ректором Державного університету медицини і фармації ім. Ніколае Тесеміцану міста Кишинів (Республіка Молдова). З ним теж обговорили можливості створення спільних освітніх програм, навчальних обмінів та подвійних дипломів. Домовились, зокрема, що студенти Вінницького національного медичного університету з нового навчального року зможуть проходити навчання за програмами академічної мобільності в Державному медуніверситеті в Кишиневі.

- Звичайно, візьмемо якісь моменти, які можна проваджувати і вдосконалити у нас, але я не можу сказати, що рівень освіти у нас нижчий, ніж у Румунії чи в Молдові. Хіба що, можливо, членство Румунії в ЄС дає більше можливостей участі в проектах, грантах, там академічна мобільність ширше застосовується... Загалом цей та наступні візити якраз і мають на меті інтегрувати наші програми в європейський освітній простір, - каже проректор інна Андрушко. - Також хочу відзначити, що нас дуже тепло зустрічали, румунські та молдовські партнери дуже відкриті, співчувають нам і готові допомагати.

- Міжнародна співпраця є дуже важливою, і не тільки для нашого університету, а й для Вінниччини і для нашої держави загалом, - наголошує очільниця Вінницького національного медичного університету Вікторія Петрушенко. - Тому що міжнародна співпраця між університетами прокладає отою ланцюжок взаєморозуміння між державами, яке повинно бути. Звичайно, у нас різна система освіти. Наша українська відрізняється навіть від молдовської, вже не кажучи про систему освіти в Євросоюзі. Однак не можу сказати, що у нас погана система освіти. У нашій системі є багато хороших моментів. Перш за все, те, що наші студенти повинні мати доступ до пацієнтів, це прописано в наших протоколах, наших статутах, у нашому положенні про навчання.

Інша справа, що зараз постали певні нюанси взаємін між комунальними закладами охорони здоров'я та університетом, і ми іноді не маємо точок дотику, тому що вони сприймають університет як конкурента. Але добром є те, що ми маємо університетську клініку, яку розвиваємо і будемо розвивати. І, в свою чергу, клінічні бази все ж розуміють важливість співпраці. Якщо правильно вибудувати стосунки, ми

все-таки знайдемо точки дотику. Але сподіваємося, що це буде врегульовано і на державному законодавчому рівні. Поки не буде врегульовано нормативно-правовими актами, доти у нас будуть виникати непорозуміння між університетом і закладами охорони здоров'я.

А якщо говорити про освіту в Євросоюзі, то на цьому етапі, звичайно, підемо ми туди, тому що у нас в країні війна. І навіть якщо вони хочуть до нас приїхати, повчиться і поспілкуватись, і нам є чим поділитись, то з міркувань безпеки мало хто з них приїде. Але ректор Ясського університету Віорел Скрипариу пообіцяв: «Я буду першим з нашого університету, хто до вас приїде, і з великим задоволенням». Так само ректор Кишинівського університету Еміл Чебан розповів, що він з півночі Молдови і часто в молодості їздив у Вінницьку область на весілля. Сказав, що він відкриває для нас не тільки свою душу, а й двері очікуваного ним університету, і з радістю прийме наших студентів та викладачів на стажування і на навчання.

Відчутне сприяння нам надає Єврорегіон «Дністер» на чолі з Сергієм Татусяком, учасники якого розвивають транскордонну співпрацю між Україною, Молдовою та Румунією. Також нашу делегацію дуже гарно приймав лідер української діаспори в Молдові Віталій Мруг, розказував, як там допомагали українцям, які переїжджали через територію Молдови. Також у Ясах ми зустрічалися з українцями, і навіть під час розмови з президентом Ясського повіту для нас знайшли українсько-румунського перекладача, хоча у них був перекладач на російську. Але вони розуміли, що буде зовсім етично, щоб ми спілкувались російською. Це було дуже гостинно і тактовно, на нас це справило приемне враження, - розповіла Вікторія Петрушенко, яка разом із колегами вже готує нові поїздки робочих груп для реалізації запланованих кроків співпраці.

Також керівник ВНМУ зауважила, що в очікуваного нею колективу є той досвід, який може бути цінним для молдовських, румунських та інших іноземних колег. Звичайно, не дай Боже для них такого досвіду. Адже йдеться про роботу з кульовими, мінно-вибуховими пораненнями, з ампутаціями, контузіями та іншими ушкодженнями, які спричиняє війна... Як зазначила Вікторія Вікторівна, у складі Вінницького медуніверситету працює Науково-дослідний інститут реабілітації інвалідів, де лікуються одночасно більше двох сотень поранених захисників України.

Спілкувався Юрій СЕГЕДА

Війна вносить корективи у підготовку майбутніх лікарів

Про це, зокрема, говоримо з професором Василем Погорілим – проректором із науково-педагогічної та лікувальної роботи Вінницького національного медичного університету ім. Миколи Пирогова.

Василь Васильович Погорілій – доктор медичних наук, професор, за фахом дитячий хірург. Пройшов шлях від учня медучилища до проректора університету, який він теж свого часу закінчив (тоді ще медінститут). За своїми посадовими обов'язками професор Погорілій опікується, зокрема, післядипломною освітою медпрацівників – підвищеннем кваліфікації лікарів на базі факультету післядипломної освіти ВНМУ, де щорічно проходить підготовку близько трьох тисяч слухачів курсів.

– Цей факультет – один із перших, котрій здійснює таку підготовку на теренах України, – розповідає Василь Васильович. – Здійснююмо і вторинну підготовку, тобто здобуття другої професії, спецалізації. Адже в сучасних умовах дуже важливим є безперервний професійний розвиток лікарів, саме цим і займаються наші клінічні кафедри університету, на яких іде підготовка не лише студентів, а й пеперідготовка та підвищення кваліфікації лікарів. Звісно, у стінах нашого морфологічного університетського корпусу закладається фундамент знань, а практична їх частина здобувається на базах клінічного профілю, тобто в лікарнях. З обласними лікувальними закладами та міськими лікарнями Вінниці у нас укладені угоди про співпрацю, завдяки чому відбувається відповідна підготовка медиків.

За словами мого співрозмовника, на клінічних кафедрах університету працює 558 осіб, серед них 76 докторів медичних наук та 202 доценти, і це свідчить про високий професіоналізм педагогічного колективу.

– Навчати правильно – це надзвичайно важливо, а перевчати вже буває складніше, – продовжує Василь Погорілій. – Тому з перших моментів, коли студент потрапляє в клінічну лікарню, особистість його діаметрально міняється. Він бачить

останніми роками дуже мотивоване. І про це свідчить той високий бал, котрий вони демонструють, заразуючись до нашого вузу. Средній бал у нас зараз сягає 150, він серед найвищих в Україні порівняно з немедичними закладами. Наш університет входить до трійки кращих у державі, тому проблем з наявністю абітурієнтів у нас ніколи не було, адже підготовка тут дуже достойна.

– Чи на такому ж високому рівні перебуває обладнання, як і професіоналізм викладачів? – цікавлює у проректора Василя Погорілого.

– У забезпеченість університету сучасними освітніми технологіями вкладено багато коштів. Зокрема, використовується симуляційний центр (навчально-тренінговий центр практичної підготовки лікарів), який відповідає сучасним вимогам. Також під час коронавірусної хво-

ї працювати під кулями, коли гризять довкола снаряди. Їхні фотографії з Херсона облетіли всю Вінниччину... У нас також є ідея відкрити курси підвищення кваліфікації типу філії на базі Херсонської обласної лікарні – саме тієї лікарні, яка зазнавала обстрілів.

Університет забезпечений сучасною апаратурою, яка дає змогу проводити лікувальні та реабілітаційні заходи. Також одразу після того, як почалась війна у 2014 році, співробітники кафедри психіатрії нашого вузу брали участь у реабілітаційних заходах психологічної спрямованості. І зараз керівництвом ВНМУ планується відкриття інститутів реабілітації психологічного спрямування. Це непроста і дуже актуальна в сучасних умовах справа.

Також розвинувся великий волонтерський рух серед студентства. Різноманітні акції зі збору коштів дали змогу придбати автомобіль для волонтерів. Була налагоджена співпраця з дитячими будинками, Прибузькою та Самгородецькою школами-інтернатами. Перед поїздкою туди представників університету відбувається збір необхідного для дітей, у школах-інтернатах проводилися майстер-класи, діти малювали малюнки, виготовляли листівки, які потім передавали бійцям на передову. Для ЗСУ волонтерами університету було зібрано кошти, закуплено планшети, бронежилети, каски, прилади нічно-

роби університетом був придбаний екстракорпоральний мембраний оксигенатор для насилення організму киснем. Адже при цій хворобі, як правило, вражається дихальна система, легені, й кисень не надходить в організм. Тому ректоратом було прийнято рішення закупити цей апарат, і він успішно себе зарекомендував.

Також нещодавно вперше на теренах Вінниччини успішно відбулась пересадка серця за участі фахівців ВНМУ ім. М. Пирогова. Це надзвичайно складне оперативне втручання, його успішність свідчить і про достатню кількість апаратури, і про підготовку фахівців, насамперед кафедри ендоскопічної та серцево-судинної хірургії нашого вузу.

Підготовка студентів та лікарів-інтернів у сучасних умовах потребує нових підходів. Із перших днів повномасштабної війни співробітники, насамперед клінічних кафедр хірургічного профілю, були задіяні в наданні допомоги. Це і кафедра хірургії №1 на чолі з Володимиром Олександровичем Шапринським, розташована на базі обласної лікарні ім. М. Пирогова, і співробітники кафедри хірургії №2 на чолі з завідувачкою Марією Іва-

нівною Покидько, які працюють у Вінницькій лікарні не-відкладної допомоги. Також у структурі університету є дві університетські клініки, одна з них повністю задіяна в реабілітації поранених захисників. Це навчально-науково-лікувальний комплекс «Інститут реабілітації інвалідів», де перебувають бійці з пораненнями, з ампутаціями.

– Безпосередньо на передовій фахівці університету теж рятують життя? – Варто відзначити великий патріотизм наших колег, випускників і студентів. З перших днів повномасштабного вторгнення, вже 25 лютого, за власним бажанням пішли захищати Україну 19 наших співробітників, серед них професори, доценти, викладачі, інші працівники. Зокрема, співробітник кафедри хірургії

ВНМУ Василь Мосьондз – старший лейтенант медичної служби, начальник операційно-перев'язувального відділення – лікар-хірург відділу медзабезпечення Державної прикордонної служби України; аспірант кафедри хірургії Владислав Лосєв – капітан медичної служби, який теж з перших днів повномасштабної війни на передовій...

Також три наших студенти пішли добровольцями в ЗСУ, перервавши навчання. Багато співробітників університету в Теробороні. Це великий прояв патріотизму.

Троє наших випускників, серед них один лікар-інтерн, на превеликий жаль, загинули, захищаючи кордони нашої держави. Ще у 2015 р. загинув випускник Олександр Кондратюк, який працював лікарем. Нещодавно також загинули випускник Павло Загініборода та лікар-інтерн Іван Костенко. Боляче, що такі молоді енергійні люди віддали своє життя...

На деокупованих територіях також працювали наші співробітники. Серед них Сергій Володимирович Сандер, який виконав багато оперативних втручань і консультаційної роботи у Чернігівській області в районній лікарні. До речі, він привіз побажання про проходження інтернатури на тих територіях, щоб туди приїздили молоді фахівці.

Також наша в. о. ректора Вікторія Вікторівна Петрушенко разом зі співробітниками виїздила в деокупований Херсон для надання допомоги. З нею там були хірурги Вадим Собко, Роман Буряк та інші колеги, які оперували і надавали іншу медичну допомогу. Це треба мати велику мужність туди поїхати

го бачення, відправляли вантажі з провізією та обмундируванням... Це свідчить про те, що молодь у нас високопатріотична, як і викладацький склад.

– Знаємо, що в деяких обlastях філії Вінницького національного медичного університету вже працюють.

– Так, працюємо не тільки на теренах Вінниччини, а й у сусідніх областях. Це насамперед Хмельниць-

ка та Житомирська області. Нещодавня поїздка очільниці університету Вікторії Петрушенко до Хмельницького дала можливість укласти угоду з закладами охорони здоров'я Хмельниччини (обласною лікарнею, Шепетівською лікарнею), у планах відкриття там бакалавратів. У Хмельницькому діє факультет післядипломної освіти ВНМУ імені М. Пирогова, і є перспектива, щоб на його основі працював Інститут післядипломної освіти і щоб медичні коледжі також увійшли в структуру університету. Це дасть змогу адаптувати молодь до лікарської спеціальності та співпрацювати в рамках єдиного колективу. Адже наша професія дуже потрібна людям, зокрема є попит і на середній медичний персонал.

У Житомирі здійснююмо післядипломну підготовку, курси спеціалізації, стажування тощо. Рішенням Міністерства охорони здоров'я 165 лікарів-інтернів, які будуть направлені в Житомирську область, інтернатуру проходить у нас. Раніше там була наша стоматологічна база, тепер вона розшириється, і ми плануємо відкрити в Житомирі післядипломну освіту на базі обласної лікарні та деяких міських лікарень.

– Очевидно, війна вносить корективи у підготовку майбутніх медиків. Тобто, відбуваються якісні зміни у зв'язку з тим, що лікарів певних спеціальностей потребно буде більше?

– Як кажуть, біда винте. Вона дає нові бачення і деякою мірою підштовхує до прогресу. Безумовно, зараз змінився спектр спеціалізації саме з урахуванням цієї проклятої війни. Зупинилися більше на вогнепальних пораненнях, на мінно-вібухових пораненнях, на наданні допомоги. Коли ще не було такої напруги, надавалася допомога нашими фахівцями і щодо тих поранень, які були в мирний час, а зараз їх значно більше, зараз потрібні інші підходи. Багато спеціалітів переважно фахівців у хірургічному профілі, а саме на хірургію, торакальну хірургію, судинну хірургію, на анестезіологію та реаніматологію, які теж зараз дуже важливі. Адже більш поширеними є травми, кровотечі, що призводять до летальних випадків, також ампутації.

Актуальна на сучасному етапі і фізична та реабілітаційна медицина. У нас працює кафедра фізичної та реабілітаційної медицини, ми серед перших в Україні готовуємо саме таких фахівців за міжнародною програмою, наче знали наперед... Важлива і психологічна реабілітація, тому на психіатрію теж багато фахівців зараз перекваліфіковують-

ся. Частина і на терапевтичний, на серцево-судинний профіль, але більше все-таки на хірургічне спрямування. На жаль, ці професії зараз дуже затребувані й потребують подалшого розвитку та вдосконалення, – підсумовує проректор з науково-педагогічної та лікувальної роботи Вінницького національного медичного університету ім. М. Пирогова Василь Погорілій.

Спілкувався Юрій СЕГЕДА

те, чим буде займатися в подальшому. Він бачить горе людей, бачить їхню радість, бачить, як працюють його колеги, як злагоджено працює штат лікарні. Адже студент повинен пройнятися співчуттям до пацієнта, навчитися налагоджувати дружні взаємини з колегами – від цього залежить успіх роботи, тобто здоров'я людей.

Хочу зазначити, що студентство

ДЕЮ, як розповів головний лікар ВМКЛ ШМД, доктор медичних наук, професор Олександр Фомін, саме відновлення втраченої частини плечової кістки замість ампутації руки, яка б мала виконуватися в такому разі за медичним протоколом, підказали молоді лікарі-випускники ВНМУ та нинішні співробітники кафедри хірургії ВНМУ №2. Серед них – аспірант кафедри Олександр Миколайович Литвинюк, а також асистент Олександр Васильович Белєга, лікар, який і вів пораненого бійця.

Зробили краще, ніж природа
На момент цієї розмови Олександр Белєга перебував у лавах ЗСУ. Відтак, про хід операції розповіли інші її учасники.

- Проблема полягала в тому, що боєць отримав дуже важку травму від передпліччя до ліктя. І найперше, що впадало в очі – це відсутність м'язів, шкіри та пепереламана кістка. Були всі показання до ампутації. Починаючи з того, що в пацієнта не збереглися м'які тканини, і закінчуєчи тим, що в нього не було 2/3 плечової кістки. Але коли взяли результати його досліджень в обробку, наші лікарі побачили, що та суглобова поверхня, в яку входить плечова кістка, пошкоджена незначно. Збереглася і частина плечової кістки біля ліктя. І тоді зразу виникла ідея: чим зараз замінити роздроблену кістку, як накрити м'язи, фасції, шкіру, щоб це все зверху наросло, прижилося, - розповів Олександр Фомін.

- На металевий стрижень ми

Хірурги-чудотворці

Унікальну операцію пораненому бійцю зробили лікарі Вінницької міської клінічної лікарні швидкої медичної допомоги (ВМКЛ ШМД). Полягала вона у відновленні плечової кістки, яку 25-річному хлопцеві з Вінниччини уламком снаряда пошкодило на передовій.

наклали сформований цемент з антибіотиком, ліва плечова кістка була виліплена таким чином, щоб уможливити прикрілення м'язів. Її виліплювали, орієнтувшись на розмір правої руки. Зробили краще, ніж зробила природа, – говорить–посміхається лікар–травматолог Павло Малецький. Для нього, за його словами, ця операція була з тих, від яких отримуєш неабияке задоволення.

Після оперативного втручання поранений був доставлений до Національного інституту хірургії та трансплантології імені О.О. Шалімова. Там бійцю наростили на рану м'язи та нову шкіру. Після достаточного загоєння травмованої руки в утворену порожнину бійцю планують поставити постійний протез.

Канонам – нові можливості медицини

- Потрібно боротися за людину. Традиційні канони медицини передбачають використання для лікування переломів апаратів зовнішньої фіксації. Одні лікарі вважають, що їх треба знімати, а ми у деяких випадках

бачимо, що можна і продовжити лікування за допомогою таких апаратів. Чому б не дати природі зробити свою справу: якщо кістка стоїть добре в такому апараті, то хай собі зростається. Тобто, потрібно, я говорю це як молодий лікар, переглядати медичні канони з

огляду сучасних можливостей, яких стало більше. Раніше за певних травм ми ампутували стопу, а тепер забираємо потиженку, потроху, і що залишилося живе, залишаємо. І людина може ходити на цій стопі, – розповідає Самір Суар, що наразі займається науковою ро-

ботою та брав участь в унікальній операції.

Його підтримує лікар–травматолог Павло Малецький:

- Найпростіше було «забрати» ту руку, але ми ніколи з цього не починаємо. Ми завжди намагаємося зберегти. Там, безумовно, був величезний дефект, магістральне кровопостачання залишилося, а фактично рука працювати не зможе – нема кістяка, а тому й прийшла ідея зробити макет, який штучно замінить втрачену частину кістки. Раніше медичний цемент ми використовували з іншою метою. Це етапне хірургічне лікування. Ми так гарно провели операцію, що самі дивувалися – на рентгенограмі робота лікарів виглядає як нормальнє плече. Ми – травматологи, і раніше подібні операції могли робити у військовому шпиталі або в серйозних університетських клініках та наукових інститутах травматології й ортопедії. Змінився характер травми, вона стала в рази важчою. Але ми «вивягуюмо» пацієнтів.

Лікарі кажуть, що хоч і переход до лікування військових травм, здебільшого спричинених вибухами, осколками та високою температурою, був нелегким, минув він швидко.

Сам пацієнт, якому врятували руку, почувався добре. Він – професійний військовий з Гайсинщини. Це – його вже третє поранення. Рука потроху загоюється під наглядом вінницьких лікарів. А тим часом чоловік після одужання планує знову поступити на службу.

Вікторія РОДІНКОВА

Медуніверситет запрошує на навчання

(Закінчення.

*Початок в попередньому
номері.)*

Заяву на вступ до закладів вищої освіти вступники подають з 19 липня по 31 липня 2023 року через електронні кабінети єдиної державної електронної бази освіти (ЄДЕБО). Вступник вибирає предмети, з яких він складав НМТ або ЗНО, результати підтягаються автоматично. Якщо абітурієнт планує брати участь у конкурсі на місця державного замовлення, про це вказується відмітка під час подання заяви, в такому випадку також необхідно обрати пріоритет кожної заяви від 1 до 5. Загалом у 2023 році вступник може подати 20 заяв, у тому числі до 5 заяв на місця державного замовлення.

Для вступу до ВНМУ ім. М. І. Пирогова на основі повної загальної середньої освіти за результатами національного мультипредметного тесту 2023 року конкурсними предметами є українська мова, математика та, за вибором вступника, один

із перерахованих предметів: біологія, фізика, хімія, історія України, іноземна мова (англійська, німецька, французька, іспанська). Конкурсними предметами НМТ у 2022 році були українська мова, математика та історія України. До ВНМУ ім. М.І. Пирогова також можна вступати за результатами ЗНО 2020 та 2021 року, в такому разі конкурсними предметами є українська мова, математика та, за вибором вступника, однією із перерахованих предметів: біологія, фізика, хімія.

У тому випадку, якщо вступник уже здобув освіту в медичному або фармацевтичному коледжі і має диплом молодшого спеціаліста, фахового молодшого бакалавра, тоді він може подавати заяву на вступ одразу ж на 2 курс і навчатися за скороченим терміном. Заяви на вступ за скороченим терміном навчання подають у ті ж строки вступної кампанії, що і для нормативного навчання, тобто з 19 липня по 31 липня 2023 року. Вступати абітурієнти на 2 курс можуть також за

результатами НМТ 2022 або 2023 років або за результатами ЗНО 2020 та 2021 року. Якщо вступ здійснюється за результатами ЗНО 2020 та 2021 років, тоді достатньо двох предметів для вступу: української мови та, за вибором вступника, одного із перерахованих предметів: математика, біологія, фізика, хімія, історія України, географія, іноземна мова (англійська, німецька, французька, іспанська).

Результати ЗНО 2020-2021 років за бажанням вступника можуть бути зараховані замість результатів з відповідних навчальних предметів НМТ 2023 року або НМТ 2022 року, якщо різниця балів НМТ та ЗНО з відповідного предмета не перевищує 15 балів.

Для тих вступників, які вступають до ВНМУ ім. М.І. Пирогова за результатами НМТ або ЗНО, мінімальне значення кожного конкурсного предмета повинно дорівнювати 100 балів.

Конкурсний бал розраховується за формулою, наведеною в Пра-

вилах прийому до ВНМУ ім. М.І. Пирогова в 2023 році, з урахуванням вагових коефіцієнтів конкурсних предметів. За конкурсним балом (від більшого до меншого) розташовуються вступники в рейтингових списках.

До конкурсного відбору у ВНМУ ім. М.І. Пирогова допускаються вступники, у яких:

➤ конкурсний бал не менше ніж 150 балів для спеціальностей: 221 «Стоматологія», 222 «Медicina», 228 «Педіатрія»галузі знань 22 «Охорона здоров'я»;

➤ конкурсний бал для спеціальності 226 «Фармація, промислова фармація» не менше ніж 140 балів на місця державного або регіонального замовлення та не менше ніж 120 балів для вступу на місця за кошти фізичних та/або юридичних осіб;

➤ конкурсний бал для спеціальності 225 «Медична психологія» не менше ніж 130 балів для вступу на місця державного або регіонального замовлення та не менше ніж 100 балів для вступу на місця за

кошти фізичних та/або юридичних осіб.

Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова в межах ліцензійного обсягу планує набір в 2023 році на 441 місце державного замовлення, в тому числі 388 – за спеціальністю 222 «Медicina», 26 – за спеціальністю 228 «Педіатрія», 5 – за спеціальністю 221 «Стоматологія», 16 – за спеціальністю 225 – «Медична психологія», 6 – за спеціальністю 226 «Фармація, промислова фармація». За кошти фізичних та/або юридичних осіб загалом по всіх спеціальностях виділено 1200 місць.

Вартість навчання у ВНМУ ім. М.І. Пирогова не змінюється протягом усього періоду навчання студентів і є найменшою серед усіх медичних вищих навчальних закладів України, і в 2023 році вона залишається такою ж, як у 2022 році.

Студенти ВНМУ ім. М.І. Пирогова мають змогу проживати під час навчання у 5 гуртожитках університету. Усі гуртожитки безпосередньо межують із центральним корпусом університету, утворюючи студентське містечко.

**Віталій ТИХОЛАЗ,
д. мед. н., професор**